

mình anh cho ra cho em trước công trường
và còn nhiều những nơi ... ngày cho hồn
thiên của 1 thời còn là nữ sinh cũ
Tế rồi mai đây ... khi bước chân ra
về đêm thuya như hương phở, tham phở
hoang vu ... đi đôi mình ... đi! về em
lâm sao sa về đôi song buồn xa
vả rồi ra còn nhớ đến 37 gương mặt
trong 1 thời quá khứ ... ngàn đời
không quên này

Thương thương

Tin thương là áo "Thần" ngày 10
Mỗi độ chiều về in đôi chân

Ngữ thị lan (A).

Đo. Nguyễn Xuân

16.7.1958

117 Ngữ Thông Sg 3

Vũ Thị Kim Loan

Viết cho Xuân Sơn,
người bạn quý mến!

Chật là khó viết trên trang giấy
mây may đúng hơn là trong mây
ayên lưu bút vì cảm đến nó là
mình chợt nhớ, mới tiếc những
gì đời qua để rồi xót xa

Đừ sao, không ít thì nhiều cũng
phải ghi lại để mai sau lúc
có nhớ lại thì vẫn còn chút kỷ
niệm của nhau phải không Xuân Sơn

Kỷ niệm cũng như trong lớp
viết bao nhiêu tập sổ cho hết?
Song cứ giữ lại được hay không
là ở mỗi người chúng ta những
kỷ niệm xưa buồn, gần hơn cũ
cũ, những ước gì. ta mãi giữ
nó với những tình cảm, ý nghĩa
tốt đẹp thì có lẽ ta sẽ có.